

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบังคับใช้
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484
LEGAL PROBLEMS AND OBSTACLES IN ENFORCING THE
FOREST ACT, B.E. 2484 (A.D.1941)

ชญาภา บุตรดี
Chayapha Butdee

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, ประเทศไทย
Sripatum University Chonburi Campus, Thailand

somjai33447@gmail.com

Received September 10,2020; Revised November 2, 2020; Accepted December 24,2020

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบังคับโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 เกี่ยวกับบทลงโทษสู่การคุมประพฤติ การพักการลงโทษ และการกำหนดโทษการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ การศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 มีการกำหนดบทลงโทษที่สูง เพื่อต้องการให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัว แต่ศาลก็อาจใช้ดุลพินิจในการพิจารณาให้รอการลงโทษ การกำหนดบทลงโทษหากเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด แต่ไม่มีเงื่อนไขให้ไปทำการปลูกป่า ฟื้นฟูป่าและคุ้มครองดูแลรักษาแต่อย่างใดและมีได้มีการกำหนดโทษฐานการสมคบกันกระทำความผิดจึงทำให้การคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ผลการศึกษา จึงมีข้อเสนอแนะให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ได้รับโทษจำคุกอย่างเหมาะสมควร คุมประพฤติทุกคน โดยให้ทำการฟื้นฟูและคุ้มครองดูแลรักษาป่าทั้งให้ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษควรมีเงื่อนไขอย่างเช่นเดียวกันทั้งการกำหนดโทษสำหรับผู้ร่วมสมคบกันกระทำความผิด

คำสำคัญ: ผู้กระทำความผิด; ป่า; การคุ้มครอง; การสมคบ

Abstract

This article aimed at studying the problems and obstacles in the enforcement of criminal punishment under the Forest Act 1941 regarding penalties towards probation, suspension and punishment on conspiracy in committing forest-related offenses. The study found that the Forest Act 1941 stipulated high penalties in order that the perpetrators dared not to commit. However, the court might use discretion for suspended sentence. The determination of penalties took place if only the specified conditions were met but the determination was without conditions for planting, restoring, protecting and maintaining the forest and no penalty were given for the conspiracy in committing an offense. This had made the forest protection and conservation less efficient than it should have been.

The results of the study therefore suggested that forest offenders should be appropriately imprisoned. In probation for every case by restoring, protecting and caring for the forest, the inmates receiving probation should have the same conditions for the imposition of penalties for those who conspired to commit an offense.

Keywords: Offender, Forest, Protection, Conspiracy

บทนำ

ทรัพยากรป่าไม้เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทย มีเนื้อที่ป่าไม้ ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าอยู่ประมาณ 250,000 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 156,000,000 ไร่ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ทางด้านความมั่นคงของประเทศ พื้นที่ป่าที่มีความสมบูรณ์ของป่าไม้ไว้นั้นย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของมนุษย์ได้ทางด้านปัจจัยสี่ของมนุษย์ คือที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่มและแหล่งอาหารของมนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการดำเนินชีวิต

โดยทางภาครัฐมีนโยบายแก้ไขปัญหาค่าความขัดแย้งเกี่ยวกับที่ดินป่าไม้ที่ยังขาดความยั่งยืน และความชัดเจนในทางปฏิบัติ ขาดหลักเกณฑ์ในการฟื้นฟู การปลูกป่าและการดูแลรักษาควบคู่ไปกับการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทรัพยากรป่าไม้ ซึ่งโดยการพิจารณาได้จากนโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้รวมทั้งการมีความพยายามในการขับเคลื่อนนโยบายป่าไม้แห่งชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (The Eleventh National Economic And Social Development Plan) ฉบับที่ 12 โดยมีกำหนดแนวทางในการหยุดยั้งการทำลายป่า การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้เพื่อสร้างความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อที่จะรักษาป่าไม้ให้ได้ 102,000,000 ไร่ให้คงอยู่ด้วยการส่งเสริมการจัดการป่าชุมชนและป่าครัวเรือนเพื่อสนับสนุนกฎหมายเกี่ยวกับป่าชุมชนในการดูแลป่าเพิ่มขึ้น

ด้วยกันพื้นที่ที่เป็นเศรษฐกิจเรื่องให้บรรลุป่าหมายร้อยละ 15 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ เนื่องจากในอดีตได้มีการให้สัมปทานป่าไม้ไปจึงทำให้ป่าไม้ลดลงส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจึงทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น เมื่อฝนตกลงมาพื้นดินก็จะไม่สามารถดูดซับน้ำลงไปยังชั้นบาดาลได้อาจเกิดน้ำท่วมได้เนื่องจากไม่มีการดูดซับน้ำได้เพราะไม่มีต้นไม้ซึ่งประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ป่าไม้มาเป็นเวลานานหลายปีแล้วก็เป็นสิ่งที่มีค่าสำหรับมนุษย์มาเป็นเวลานานเช่นกันเพราะได้มีการตระหนักถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในความสมดุลของระบบนิเวศ หากจำนวนป่าไม้ลดลงด้วยเหตุนี้จึงมีแผนในการจัดการคุณภาพของสิ่งแวดล้อมได้กำหนดให้มีการอนุรักษ์เป็นสำคัญโดยให้มีจำนวนป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งประเทศมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้วซึ่งสอดคล้องกับแผนการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น การมีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ป่าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือพื้นที่ป่าที่เพื่อใช้ในทางเศรษฐกิจเช่น สักทอง ไม้พะยุง เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนป่าไม้ในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ถ้าเป็นป่าไม้เพื่อใช้ในทางเศรษฐกิจจะมีเป็นป่าไม้ที่เพิ่มขึ้นจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลในระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเพราะเป็นการปลูกป่าเพื่อทำป่าไม้ได้เป็นการรักษาป่าตามระบบนิเวศซึ่งการดูแลรักษาป่าไม้ในเขตอนุรักษ์ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้โดยความร่วมมือระหว่างประชาชนชุมชนและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ในการมีการช่วยกันดูแลใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรไม้ซึ่งหากพิจารณา (อุดมศักดิ์ สินธิพงษ์, 2554)

นอกจากทรัพยากรป่าไม้ ยังมีทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เช่น สัตว์ป่า หิน ดิน ทรายที่ถูกทำลายในลักษณะที่เป็นการกระทำที่เป็นการอันละเมิดต่อกฎหมายที่เกิดจากราษฎรในพื้นที่นายทุนนอกพื้นที่ ตลอดจนนายทุนข้ามชาติ โดยมีการใช้อำนาจทางการเงินเข้ามาบ่อนทำลายป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆเป็นการกระทำในรูปของขบวนการ การรักษาทรัพยากรป่าไม้เพื่อให้เป็นสมบัติของชนในชาติรุ่นหลังจึงมุ่งเน้นการอนุรักษ์ สร้างเสริมหรือปราบปรามเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ โดยต้องดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมมากที่สุด สำหรับผู้ที่กระทำผิดแล้วได้รับการลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 จากสถิติการดำเนินคดีของกรมป่าไม้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2554-2562 นั้น

พ.ศ.	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562
คดีทั้งหมด	4,324	6,353	5,149	7,422	6,061	4,319	4,221	3,336	2,579
ผู้กระทำผิดทั้งหมด	1,323	2,992	2,929	3,854	1,661	1,215	2,047	2,099	1,519
คดีร้ายเล็ก	4,220	6,161	5,105	7,325	5,945	4,076	4,137	3,204	2,508
คดีร้ายใหญ่	104	191	44	97	116	243	84	102	71

จากสถิติรายงานสรุปคดีเกี่ยวกับป่าไม้ (รายงานสรุปสถิติคดีเกี่ยวกับการป่าไม้ - กรมอุทยานแห่งชาติ, 2563)

ปัจจุบันพบว่ามีการกระทำในรูปแบบของการตัดไม้ที่มีการทำเป็นขบวนการซึ่งเป็นปัญหาสำคัญถือว่าเป็นปัญหาอาชญากรรมที่มีความสลับซับซ้อนและมีการดำเนินการที่เป็นรูปแบบกลุ่มองค์กรอาชญากรรมมากยิ่งขึ้นซึ่งการพิสูจน์ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ ตามพระราชบัญญัติป่าไม้โดยการสืบสวนสอบสวนทั่วไปจะเป็นไปด้วยความยากลำบากต่อการหาพยานหลักฐานต่างๆหากแต่เป็นการกระทำที่อยู่เบื้องหลังเพื่อหลีกเลี่ยงจากการเป็นผู้ใช้ผู้สนับสนุน หรือการเป็นตัวการ ในกระทำการกระทำความผิดหรือเป็นการปกปิดเพื่อซ่อนรูปแบบของการกระทำความผิดของตนเองให้มีความห่างไกลจากกฎหมายและปัญหาที่พบส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดตามข้อกล่าวหา นั้น เพราะผู้ที่ถูกกล่าวหา นั้นก็จะมี การปกปิดหรือทำลายพยานหลักฐานต่างๆ ที่จะนำมาผูกมัดผู้ที่ถูกกล่าวหา นั้นเอง

ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบังคับใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 เพื่อจะได้เป็นข้อมูลและแนวทางในการแก้ปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการบังคับโทษและมาตรการฟื้นฟูคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้
2. เพื่อศึกษาวิวัฒนาการ แนวคิดและทฤษฎีขอบเขตของการบังคับโทษและมาตรการฟื้นฟูคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษและมาตรการฟื้นฟูคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้
4. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษและมาตรการฟื้นฟูคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้
5. เพื่อศึกษาบทสรุปและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบังคับโทษและมาตรการฟื้นฟูคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความฉบับนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งจะได้ทำการศึกษาข้อมูลจากหนังสือตำรา บทความต่างๆ วารสาร และเพิ่มพูนพจนานุกรมวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการศึกษาศึกษาโดยวิธีการใช้วิธีวิจัยจากเอกสาร โดยการศึกษาจากพระราชบัญญัติตามตัวบทกฎหมาย บทความจากเอกสารทางวิชาการ คำพิพากษาของศาล วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หนังสือตำราของไทยและต่างประเทศ ผลงานการ

วิจัยและสื่ออินเทอร์เน็ตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้ศึกษานี้รวมทั้งข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงอันจะเป็นประโยชน์ เพื่อที่จะได้นำไปทำการศึกษาวิเคราะห์หาบทสรุป ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบังคับใช้พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 มีอุปสรรคหรือปัญหาเกี่ยวกับมาตรการในการคุ้มครองป่าอยู่หลายประการ กล่าว คือ

1. ปัญหาในการกำหนดบทลงโทษกับผู้กระทำผิดในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้นั้นจึงมีความสำคัญมาก ป่าไม้จะช่วยในการรักษาความสมดุลทางธรรมชาติให้กับมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์จึงควรร่วมกันปลูกต้นไม้ ฟื้นฟูดูแลรักษาป่าไม้ เป็นการป้องกันมิให้ใครเข้าไปตัดไม้ทำลายป่าทั้งที่เกิดขึ้นจากน้ำมือมนุษย์หรือเกิดจากภัยพิบัติจากธรรมชาติซึ่งนับวันจะมีการทวีเพิ่มมากขึ้นทุกปีหากไม่สามารถดูแลรักษาและคุ้มครองดูแลป่าไม้ให้เกิดประสิทธิภาพและให้เป็นผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ก็จะทำให้เกิดผลกระทบตามมา แม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายและมาตรการในการลงโทษไว้โดยตรงในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 แล้วแต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์ป่าไม้ที่ลดลงได้ เพราะการเพิ่มโทษที่หนักขึ้นก็ยังไม่สามารถเอาผิดกับบุคคลที่เข้าไปตัดไม้ทำลายป่าและการบุกรุกพื้นที่ป่าได้ แต่กลับยังไปเพิ่มภาระให้กับเรือนจำอีกที่ต้องมีต้นทุนที่สูงขึ้นซึ่งไม่ตรงตามเจตนารมณ์ของสหประชาชาติที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามมีการกำหนดบทลงโทษไว้ ดังนี้ (สุนตินิกิตี คงเทพและนันทชัย รักษ์จินดา, 2559)

- (1) ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุก ไม่เกิน 1 ปี ปรับไม่เกิน 50,000 บาท
- (2) ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุก ไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 50,000 บาท
- (3) ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุก 6 เดือน ถึง 5 ปี ปรับ 5,000 ถึง 50,000

บาท

- (4) ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุก 2-15 ปี ปรับ 100,000 - 1,500,000 บาท
- (5) ผู้กระทำความผิดได้รับโทษจำคุกไม่เกิน 1-20 ปี ปรับ 50,000-2,000,000

บาท

การกำหนดอัตราโทษไว้สูงสุดถึง 20 ปี มิได้ช่วยทำให้เพิ่มทรัพยากรต้นไม้จึงมีได้ ขึ้นอยู่กับการกำหนดบทลงโทษที่หนักขึ้นแต่อย่างใดและการเพิ่มโทษที่หนักขึ้นนั้นยังส่งผลกระทบต่อยังเรือนจำที่มีการเพิ่มขึ้นของผู้ต้องขังเรือนจำจึงเกิดสถานการณ์ผู้ต้องขังล้นเรือนจำขึ้น จึงมีการนำมาตรการ การเปียงเบนผู้ต้องขังออกจากโทษจำคุกในเรือนจำให้ได้รับการคุม

ประพัตติในกรณีเหตุบรรเทาโทษนั้น เป็นมาตรการทางกฎหมายอาญาในลักษณะเป็นคุณและเป็นประโยชน์ต่อจำเลยประการหนึ่ง นอกเหนือจากเหตุยกเว้นความผิด เหตุยกเว้นโทษ เหตุต้องการลงโทษ เหตุรอการกำหนดโทษ การบังคับโทษที่สูงไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ในการแก้ปัญหาป่าไม้ที่ลดลงได้แม้วัตถุประสงค์ของการลงโทษจำคุกที่สูงนั้นเพื่อให้เกิดความเกรงกลัวและเช็ดหลาบไม่กล้ากระทำความผิด แต่เหตุที่จะทำให้ได้รับการลดโทษก็มีอยู่มากเช่นกัน รวมถึงบางกรณีที่ได้รับการลดโทษลงจนถึงทำให้ไม่ต้องรับโทษจำคุกเลยก็ได้ จึงไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้เช่นในปัจจุบันที่ประเทศไทยเป็นอยู่ คือเมื่อเกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ที่จะได้รับมีเพียงสองอย่างเท่านั้น คือโทษปรับและโทษจำคุกหรือได้รับทั้งโทษทั้งสองอย่างร่วมกันจึงต้องทำให้ประเทศหรือรัฐต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องนำเงินที่รัฐได้เงินจากภาษีประชาชนมาเป็นค่าอาหารที่อยู่อาศัย ยารักษาโรครวมทั้งเครื่องนุ่งห่มด้วย เนื่องจากผู้ต้องขังในเรือนจำมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งอาจจะมีการให้ผู้ที่ได้รับโทษหรือผู้ต้องหาที่อยู่ในเรือนจำทำงานเพื่อสร้างอาชีพและเป็นการหาเงินเข้ารัฐอีกส่วนหนึ่ง แต่เมื่อเทียบกับป่าไม้ที่มิได้ต้นไม้คืนหรือสิ่งใดกลับมาเลยจึงควรให้ป่าไม้ได้สิ่งใดทดแทนกลับคืนมา

2. ปัญหาในเรื่องไขการคุมประพัตติแก่ผู้ที่ได้รับการรอการลงโทษจำคุก จากเงื่อนไขการคุมประพัตติดังกล่าวนี้ไม่มีการกำหนดให้มีการปลูกต้นไม้และการดูแลคุ้มครองรักษาป่าไม้แต่อย่างใดเมื่อเทียบกับประเทศฟิลิปปินส์ที่มีการบัญญัติเป็นกฎหมายในการให้ปลูกต้นไม้คนละสิบต้นก่อนจบการศึกษาแม้ต้นไม้จะรอดมากน้อยเพียงใดแต่ก็ย่อมมีต้นไม้รอดบ้าง ซึ่งเป็นแนวทางในการเพิ่มจำนวนของต้นไม้ได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากที่สุด แต่ประเทศไทยมีเพียงการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ในการคุมประพัตติในกรณีให้แก้ไขฟื้นฟูหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดแก่ทรัพยากร ธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม การเยียวยาหรือการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นการกำหนดไว้อย่างกว้างเพราะทรัพยากรธรรมชาตินั้นหมายถึง ดิน อากาศ น้ำ ต้นไม้หรืออื่นๆ ซึ่งไม่มีการกำหนดถึงมาตรการที่จะนำมาใช้ในการฟื้นฟูทรัพยากรแต่ละประเภทที่มีความแตกต่างกันถ้าจะต้องการที่จะฟื้นฟู เนื่องจากจะฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้จะอยู่ในความดูแลของกรมคุมประพัตติ ซึ่งในปัจจุบันก็จะไม่มีการเข้าไปฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ที่เสียหายได้ซึ่งไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 เพราะการคุมประพัตติมีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้กับคืนสู่สังคมตามพระราชบัญญัติคุมประพัตติ แต่ตามประมวลกฎหมายอาญานั้นเป็นการฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ซึ่งอยู่ในการควบคุมดูแลของกรมป่าไม้ดังนั้นรัฐจึงควรทำข้อตกลงในการให้ผู้กระทำความผิดสามารถเข้าไปฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในป่าที่เสียหายไปจึงจะตรงตามวัตถุประสงค์ตามที่กฎหมายอาญาบัญญัติไว้ โดยนำแนวคิดทฤษฎีแต่ยังคงขาดมาตรการในการปลูกต้นไม้และการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์อย่างแท้จริงและ

กฎหมายนั้นไม่ได้มีพันธะทางสังคมและทฤษฎีการสร้างพลังและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มี การกำหนดไว้ชัดเจนมาใช้

3. ปัญหาในการนำมาตราการพักการลงโทษมาใช้ในกรณีของผู้กระทำผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 ทางกรมราชทัณฑ์อาจให้มีมาตรการอื่นใดนอกจากคุมขังได้ นั้นเป็นมาตรการที่กำหนดให้ทางกรมราชทัณฑ์ให้ผู้ต้องขังทำสิ่งใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมายเป็น การบัญญัติไว้กว้างๆ แต่ในปัจจุบันไม่มีการกำหนดให้เข้าไปฟื้นฟูและรักษาป่าแต่อย่างใดและ จะได้สิทธิในการขอพักการลงโทษ หากได้รับการจำคุกมาแล้วระยะหนึ่งก็จะได้รับการพักการ ลงโทษไว้แต่โทษนั้นจะต้องเหลือควรเป็นหนึ่งในสามของโทษที่ได้รับจึงจะได้รับการพักการ ลงโทษโดยได้รับการปล่อยออกจากเรือนจำได้ โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ถูกคุมประพฤติอยู่ โดยข้อกำหนดในการคุมประพฤติเป็นการเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำความผิดให้กับเข้าสู่สังคมได้แต่ ไม่ได้มีอาชีพให้บุคคลเหล่านี้ที่เป็นต้นเหตุของการกระทำความผิดรวมทั้งไม่มีมาตรการที่ สามารถตอบสนองของสาเหตุต้นไม่ถูกทำลายได้ ซึ่งการให้ชุมชนมาเป็นผู้ควบคุมดูแลในการ คุมประพฤติแนวทางดังกล่าว เป็นการเบี่ยงเบนผู้กระทำผิดออกจากเรือนจำ ให้สอดคล้องกับ สภาพปัญหาในปัจจุบันตามแนวทฤษฎีการเสริมพลังและการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการ ตอบสนองตามประกาศยุทธศาสตร์แห่งชาติ พ.ศ.2561-2580 ในการพัฒนาและฟื้นฟูป่าอย่าง ยั่งยืนได้

4. ปัญหากรณีไม่มีมาตรการกำหนดโทษฐานการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับ ป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 การกำหนดบทลงโทษผู้ร่วมกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 ไว้ นั้นไม่ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับการสมคบกันการกระทำ ความผิดไว้เพราะการสมคบกันนั้นเป็นเพียงความคิดที่ส่งผ่านมายังคำพูดยังไม่มีมีการกระทำ แต่อย่างใด ซึ่งกฎหมายไม่สามารถเอาผิดกับบุคคลเหล่านี้ได้ เมื่อนำมาบังคับใช้จึงพบว่า สามารถเอาผิดได้เฉพาะตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน เท่านั้นจึงไม่มีประสิทธิภาพ การแสวงหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่จะทราบถึงรายละเอียดแห่งความผิดและนำผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับป่าไม้ที่มีการสมรู้ร่วมคิดหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดมาลงโทษนั้นไม่ดี เท่าที่ควรซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายตามหลักทฤษฎีการควบคุมยับยั้ง อาชญากรรม กรณีที่ผู้ต้องหาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์จะได้เหตุผลโทษ ตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 78 จะเป็นในกรณีเมื่อปรากฏว่ามีแต่เพียงเหตุบรรเทาโทษ ไม่ว่าจะ ได้มีการเพิ่มหรือการลดโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นแล้วหรือไม่ ถ้าศาลเห็นสมควรจะลดโทษไม่เกินกึ่งหนึ่งของโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นก็ ได้ เหตุ บรรเทาโทษนั้น ได้แก่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้โศกเศร้าเบาปัญญาตกอยู่ในความทุกข์อย่าง สาหัส มีคุณความดีมาแต่ก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น ลุแก่ โทษต่อเจ้าพนักงานหรือให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา หรือเหตุอื่นที่ศาล เห็นว่ามีลักษณะทำนองเดียวกันนั้น ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลแก่ศาล ไม่ได้มีการกำหนดกรณีเป็น

การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวน นำไปสู่การจับกุมผู้ร่วมขบวนการได้ ซึ่งการให้ข้อมูลตั้งแต่ในชั้นจับกุมและสอบสวน หากเป็นการให้ข้อมูลที่ทางเจ้าหน้าที่ข้อมูลไม่ได้มีอยู่และนำไปสู่การจับกุมผู้ร่วมขบวนการแล้วก็จะไม่ได้การรับลดโทษลงแต่อย่างใด การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ พนักงานสอบสวน พบว่าจะไม่ได้รับการลดโทษลง แต่หากมีเพียงการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ศาลในการพิจารณาตีความนั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 จึงจะได้รับการลดโทษ ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่มีแรงบัลดานใจที่จะช่วยเหลือกระบวนการยุติธรรม จึงไม่สามารถปราบปรามขบวนการตัดไม้ทำลายป่าได้ การออกกฎหมายมาใช้กับบุคคลเหล่านี้ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของชุมชนให้สำเร็จลุล่วงไปได้ตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์ในการออกกฎหมาย รวมทั้งต้องกำหนดมาตรการการสมคบกันกระทำความผิดและการให้ข้อมูลที่สำคัญแก่เจ้าหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ พนักงานสอบสวนให้ได้รับการลดโทษไว้ให้ชัดเจนในกฎหมายพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยพบว่าประเทศไทยไม่มีมาตรการบังคับให้ปลูกต้นไม้และการฟื้นฟูดูแลคุ้มครองรักษาป่าในพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่มีกลไกขับเคลื่อนที่เข้มแข็งอันจะทำให้สำเร็จผลในการปลูกต้นไม้ ฟื้นฟูป่าและการคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ตามเป้าหมายได้ และถึงแม้ประเทศไทยจะได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการปลูกต้นไม้และการคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ให้เท่ากับประเทศสมาชิกอาเซียน แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เพราะยังขาดมาตรการกำหนดลงโทษที่เหมาะสม การลดโทษ การคุมประพฤติ การพักการลงโทษไม่มีการกำหนดเงื่อนไขใหม่ที่จะปลูกต้นไม้ ฟื้นฟูและการคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ ทำให้ยากต่อการที่จะให้มีการแก้ไขปัญหาป่าไม้ที่ลดลงและปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำให้เป็นผลสำเร็จกับทั้งยังไม่มีมาตรการในการลงโทษผู้ที่สมคบกันกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ให้ชัดเจน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะโดยการนำเอากฎหมายต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการร่างกฎหมาย พระราชบัญญัติ ป่าไม้ พุทธศักราช 2484 เกี่ยวกับบทลงโทษ การคุมประพฤติ การพักการลงโทษ ให้มีประสิทธิภาพทั้งประสิทธิผลและกำหนดบทลงโทษในฐานสมคบกันกระทำความผิดรวมทั้งการได้รับการลดโทษกรณีที่ได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ด้วย โดยเสนอแนะตามหัวข้อปัญหา ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการกำหนดบทลงโทษกับผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 การกำหนดบทลงโทษรัฐจะต้องบัญญัติแก้ไขโทษตามกฎหมาย พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 โดยการแก้ไขลดโทษลง ดังนี้

1.1 มาตรา 69 ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลขาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าไม้ชิ้นนั้นมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับในกรณีความผิดตามมาตรานี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(1) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้ชิงชัน ไม้เก็ดแดง ไม้โอเม็ง ไม้พะยุงแกลบ ไม้กระพี้ ไม้แดงจัน ไม้ชะยุง ไม้ซิก ไม้กระซิก ไม้กระซิบ ไม้พะยุง ไม้หมากพลูตักแตน ไม้กระพี้เขาควาย ไม้เก็ดดำ ไม้โอเฒ่า ไม้เก็ดเขาควายหรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(2) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินยี่สิบตันหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองล้านบาท

1.2 มาตรา 70 ผู้ใดรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่ายหรือช่วยพาเอาไปเสียให้พ้น ซึ่งไม้หรือของป่าที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดฐานเป็นตัวการในการกระทำผิดนั้น

1.3 มาตรา 71 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 29 มาตรา 29 ทวิ มาตรา 39 มาตรา 39ตรี มาตรา 40 วรรคหนึ่ง มาตรา 43 วรรคสอง หรือมาตรา 53 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

1.4 มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 41 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

1.5 มาตรา 72 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 51 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับในกรณีความผิดตามมาตรานี้ ถ้าไม้ที่มีไว้ในครอบครองเป็น

(1) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้ชิงชัน ไม้เก็ดแดง ไม้โอเม็ง ไม้พะยุงแกลบ ไม้กระพี้ ไม้แดงจัน ไม้ชะยุง ไม้ซิก ไม้กระซิก ไม้กระซิบ ไม้พะยุง ไม้หมากพลูตักแตน ไม้กระพี้เขาควาย ไม้เก็ดดำ ไม้โอเฒ่า ไม้เก็ดเขาควาย หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(2) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินห้าตันหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม้ที่ครอบครองเกินหนึ่งลูกบาศก์เมตรหรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินหนึ่งลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

1.6 มาตรา 73 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 31 หรือมาตรา 48 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามมาตรานี้ ถ้าการกระทำผิดนั้นเกี่ยวกับ

(1) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้ชิงชัน ไม้เก็ดแดง ไม้โอเม็ง ไม้พะยุงแกลบ ไม้กระพี้ ไม้แดงจัน ไม้ชะยุง ไม้ซิก ไม้กระชิก ไม้กระชิบ ไม้พะยุง ไม้หมากพลูตักแตน ไม้กระพี้เขาควาย ไม้เก็ดดำ ไม้โอเม่า ไม้เก็ดเขาควาย หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. หรือ

(2) ไม้อื่นเป็นต้นหรือเป็นท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกัน เกินยี่สิบต้นหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม้เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือไม้ที่ได้แปรรูปแล้วรวมปริมาตรไม้เกินสองลูกบาศก์เมตร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองล้านบาท

1.7 มาตรา 73 ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 53 ตรี หรือผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือข้อกำหนดที่รัฐมนตรีกำหนดให้ปฏิบัติเพิ่มเติมตามมาตรา 58 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท

2. ปัญหาในเงื่อนไขการคุ้มครองประพตีกแก่ผู้ที่ได้รับการรอกการลงโทษจำคุก การคุ้มครองประพตีสรัฐจะต้องบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อเพิ่มมาตรการในการคุ้มครองประพตีสกรณีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ให้มีการคุ้มครองประพตีสทุกคดีไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 โดยที่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขใน (8) ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ให้มีเพิ่มเติมเงื่อนไขดังนี้ โดยบัญญัติว่าหรือถ้าเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ให้ใช้การคุ้มครองประพตีสที่บัญญัติอยู่ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาบังคับใช้

เงื่อนไขตามที่ศาลได้กำหนดตามความในวรรคสองนั้นจะอยู่ในการควบคุมดูแลจากชุมชน โดยให้หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้จัดตั้งกรรมการในหมู่บ้านทำผลการประเมินในการทำงานของผู้ที่ถูกคุ้มครองประพตีสว่ามีการพัฒนาในการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใดแล้วส่งรายงานไปยังเจ้าพนักงานคุ้มครองประพตีสตรวจสอบในการหาแนวทางแก้ไขต่อไป

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุกหรือปรับ และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินห้าปีไม่ว่าจะลงโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตามหรือลงโทษปรับ ถ้าปรากฏว่าผู้นั้น

(1) ไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน หรือ

(2) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ

(3) เคยรับโทษจำคุกมาก่อนแต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วเกินกว่าห้าปี แล้วมากระทำความผิดอีก โดยความผิดในครั้งหลังเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษและเมื่อศาลได้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพตีส สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิด หรือการรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น หรือเหตุอื่นอันควรปรานีแล้ว ศาลจะพิพากษาว่าผู้นั้นมีความผิดแต่รอกการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอกการลงโทษไว้ ไม่ว่าจะป็นโทษจำคุก

หรือปรับอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่าง เพื่อให้โอกาสกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะ
ได้กำหนดแต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครอง
ประพฤติดังผู้ขึ้นด้วย

โดยการให้มีการร่างแก้ไขกฎหมายฉบับเพิ่มเติมเงื่อนไขการคุมประพฤติไว้ในไว้ใน
พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 โดยบัญญัติว่า ในการคุมประพฤตินั้นจะกำหนดให้ม
ีการปลูกต้นไม้ ฟื้นฟูป่าและการคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ รวมทั้งร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้า
พนักงานพิทักษ์ป่าเมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือเมื่อเจ้าหน้าที่ส่วนราชการใดที่ต้องการ
ความช่วยเหลือให้ไปร่วมในการปฏิบัติหน้าที่และร่วมถึงความผิดในกฎหมายอื่นๆด้วย

โดยให้อยู่ในความดูแลของเครือข่ายชุมชนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งรัฐเป็นผู้จัดสรร
ค่าแรงในการปฏิบัติงานตามค่าแรงขั้นต่ำของแรงงานในจังหวัดนั้นๆ แล้วให้หัวหน้าชุมชนเป็น
ผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วส่งรายงานต่อพนักงานคุมประพฤติหากเกิดปัญหาเจ้า
พนักงานคุมประพฤติจะได้ทำการหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป

3. ปัญหาในการนำมาตราการพักการลงโทษมาใช้ในกรณีของผู้กระทำผิดตาม
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 การพักการลงโทษ รัฐจะต้องบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
เพื่อเพิ่มมาตรการในการคุมประพฤติ ตามเงื่อนไขของการคุมประพฤติโดยการให้มีการร่าง
แก้ไขกฎหมายฉบับเพิ่มเติมเงื่อนไขการคุมประพฤติไว้ในไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช 2484 โดยบัญญัติว่า ในการคุมประพฤตินั้นจะกำหนดให้มีการปลูกต้นไม้ ฟื้นฟู
ป่าและการคุ้มครองดูแลรักษาป่าไม้ รวมทั้งร่วมปฏิบัติหน้าที่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ป่าเมื่อ
เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือเมื่อเจ้าหน้าที่ส่วนใดที่ต้องการความช่วยเหลือให้ไปร่วมในการ
ปฏิบัติหน้าที่และร่วมถึงความผิดในกฎหมายอื่นๆด้วย

โดยให้อยู่ในความดูแลของเครือข่ายชุมชนในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งรัฐเป็นผู้จัดสรร
ค่าแรงในการปฏิบัติงานตามค่าแรงขั้นต่ำของแรงงานในจังหวัดนั้นๆแล้วให้หัวหน้าชุมชนเป็น
ผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานแล้วส่งรายงานต่อพนักงานคุมประพฤติหากเกิดปัญหาเจ้า
พนักงานคุมประพฤติจะได้ทำการหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป

เมื่อได้รับการพักการลงโทษที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2562 คือ
ตามมาตรา 6 เพิ่มเติมให้ไปปลูกต้นไม้ ฟื้นฟูป่าและการคุ้มครองดูแลรักษาป่าหรือช่วย
เจ้าหน้าที่เมื่อเกิดภัยทางธรรมชาติและใช้อุปกรณ์ติดตามตัวเพื่อป้องกันการหลบหนี ให้เพิ่ม
เงื่อนไขในการคุมประพฤติในระหว่างการพักลงโทษโดยการให้เข้าไปปลูกป่าและการคุ้มครอง
ดูแลรักษาต้นไม้ในป่า เปลี่ยนจากที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 52 (7) เป็นได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่
น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของโทษทั้งหมดที่ได้รับ กำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เสนอขึ้นตามข้อ 9 และ
ข้อ 10 ให้อยู่ในการควบคุมดูแลจากชุมชนให้หัวหน้าหมู่บ้านจัดตั้งกรรมการทำการ
ประเมินผลการทำงานของผู้ถูกคุมประพฤติแล้วส่งรายงานผลการประเมินไปให้เจ้าพนักงาน

คุมประพฤติทำการประเมินหากมีปัญหาหรืออุปสรรคจะได้ร่วมกันหาแนวทางแก้ไขต่อไป โดยการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

3.1 มาตรา 6 กรมราชทัณฑ์อาจดำเนินการให้มีมาตรการบังคับโทษด้วยวิธีการให้เข้าไปฟื้นฟูและดูแลรักษาป่าหรือช่วยเจ้าหน้าที่เมื่อเกิดภัยทางธรรมชาติและอื่น ๆ นอกจากการควบคุม ชัง หรือจำคุกไว้ในเรือนจำ แต่มาตรการดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมถึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

3.2 มาตรา 52 นักโทษเด็ดขาดคนใดแสดงให้เห็นว่ามีความประพฤติดี มีความอุตสาหะ ความก้าวหน้าในการศึกษา และทำงานเกิดผลดี หรือทำความชอบแก่ทางราชการเป็นพิเศษ อาจได้รับประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด

การพักการลงโทษเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษมาแล้วไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของโทษที่ได้รับที่กำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้นแล้วแต่อย่างไรจะมากกว่า หรือน้อยกว่าสิบปี ในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลา และกำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขให้กำหนดเท่ากับกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ ทั้งนี้ ในการคำนวณระยะเวลาการพักการลงโทษ ถ้ามีวันลดวันต้องโทษจำคุกตาม (6) ให้ให้นำมารวมกับระยะเวลาในการพักการลงโทษด้วยโดยในการพักการลงโทษ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยการพักการลงโทษ

4. ปัญหากรณีไม่มีการกำหนดโทษการสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 การสมคบกันกระทำความผิดไม่มีกฎหมายบัญญัติการสมคบกันกระทำความผิดเป็นความผิดและไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าการให้ข้อมูลนำไปสู่การขยายผลการจำคุกจะได้รับลดโทษจากการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484

การสมคบกันกระทำความผิดโดยการบัญญัติเพิ่มเติมใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ในฐานะความผิดการสมคบ คือ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ตำรวจ พนักงานสอบสวน ให้ได้รับการลดโทษ โดยการบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมไว้ใน พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 ดังนี้

คือ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ทรัพยากรป่าไม้ถือว่าไปทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งในสิ่งที่ไม่ต่างกันหรือการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนซึ่งถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นๆบุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิ์และเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายใดหากเป็นการไม่เป็นการกระทบสิทธิ์ของบุคคลอื่นตามรัฐธรรมนูญกำหนด ดังนั้นในการจัดการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนและยังมีการกำหนดไว้ว่าการอนุรักษ์คุ้มครองบำรุงรักษาฟื้นฟูกิจการและใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยที่ต้องการให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติเกี่ยวกับป่าไม้เพราะป่าไม้มิใช่เป็นของผู้ใดผู้หนึ่งแต่เป็นของปวงชนชาวไทยทุกคน เพื่อที่จะเป็นการปลูกฝังให้คนไทยรักป่าและคิดอยู่เสมอว่าป่าเปรียบเสมือนว่าเป็นบ้าน หากต้องการสิ่งใดจากป่าก็ควรเริ่มต้นให้ป่ามีสิ่งที่เราต้องการก่อนมิใช่ดัง เช่น ในปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. (2562), รายงานสรุปสถิติคดีเกี่ยวกับการป่าไม้. จาก <http://portal.dnp.go.th/Content?contentId=2134> [เข้าถึงข้อมูลวันที่ 20 ธันวาคม 2562].
- _____. รายงานสรุปสถิติคดีเกี่ยวกับการป่าไม้-กรมอุทยานแห่งชาติ สถิติการดำเนินคดีของกรมป่าไม้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2554 -2562. <http://www.dnp.go.th/Lawsuit/Dnplawsuit.asp>
- กรมราชทัณฑ์.(2563) รายงานสถิติ-ราชทัณฑ์.จาก<http://www.correct.go.th/stathomepage> [เข้าถึงข้อมูลวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2563].
- สุนติเนติ คงเทพและนันทชัย รักษ์จินดา. (2559). อธิบายหลักกฎหมายอุทยานแห่งชาติ และหลักกฎหมายเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านอุทยานและป่าไม้. กรุงเทพฯ: บัณฑิตอักษร.

อุดมศักดิ์ สิทธิพงษ์. (2554). กฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยทางสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบทาง
แพ่ง การชดเชยเยียวยา การระงับข้อพิพาท. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

